

ת"פ 6961/02/22 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו רקייק - נדון, עיסאם אבו רקייק, אמיר אבו רקייק (עציר) שניהם ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 6961-02-22 מדינת ישראל נ' אבו רקייק (עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי

נגד
הנאשמים

1. מחמוד אבו רקייק - נדון
2. עיסאם אבו רקייק
3. אמיר אבו רקייק (עציר) שניהם ע"י ב"כ
עוה"ד וואליד כבוב

גזר דין (נאשמים 2,3)

1. הנאשמים אב ושני בניו, הורשעו, על יסוד הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן. נאשם 1, האב, בעבירה של **קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); נאשם 2 בעבירות של **קשירת קשר לפשע; חבלה בכוונה מחמירה**, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק ו**נשיאת נשק** לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק, ונאשם 3 בעבירות **קשירת קשר לפשע; סיוע לחבלה בכוונה מחמירה**, לפי סעיף 329(א)(2) וסעיף 31 לחוק ו**סיוע לנשיאת נשק** לפי סעיף 144(ב) רישא וסעיף 31 לחוק.

2. כנטען בכתב האישום, בין משפחת הנאשמים למשפחתו של א.א. הוא המתלון נתגלע סכסוך, על רקע רצונו של נאשם 2 להינשא לאחות המתלון וסירוב משפחתה לכך.

על רקע סכסוך זה, קשרו הנאשמים קשר לחבול במתלון חבלה חמורה. ביום 23.1.22, סמוך לשעה 07:30, עת נסע המתלון ברכבו מסוג "סקודה" ביחד עם אחותו הקטינה בת ה-16, בכביש 6 צפון, עקבו הנאשמים שנסעו ברכב מסוג "ניסאן" אחר רכבו, כשנאשם 2 נושא אקדח, נאשם 1 יושב ליד הנהג ונאשם 3 שנהג ברכב. בהגיעם סמוך לשוב בית נחמיה, בעודם נוסעים במהירות בכביש, נצמד נאשם 3 לדופן שמאל של רכב המתלון, ונאשם 2 ירה באמצעות האקדח חמישה כדורים שחוררו את דופן הרכב. בעקבות הפגיעה ברכב, סטה המתלון עם רכבו בחדות ימינה ועצר בשול ימין. הנאשמים נמלטו במקום.

במעשיהם המתוארים לעיל קשרו הנאשמים קשר לביצוע פשע, נאשם 2 נשא והוביל אקדח שלא כדין, וניסה לפגוע במתלון ובקטינה בקליע, בכוונה להטיל בהם מום או נכות או לגרום להם חבלה חמורה, ונאשם 3 סייע בידו לשאת את הנשק ולפגוע במתלון ובקטינה.

3. ביום 17.7.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניין נאשם 1, לפיו הורשע בכתב אישום מתוקן משמעותית לקולא והצדדים עתרו להסתפק בתקופת מאסר בת 7 חודשים החופפת לתקופת מעצרו. באשר לנאשמים 2,3, שניהם עצורים עד תום ההליכים, הגיעו הצדדים להסכמה דיונית, לפיה הורשעו בעובדות כתב אישום מתוקן והופנו לשירות המבחן. במסגרת הדיון נדון האב, נאשם 1, יליד 1977, ללא עבר פלילי בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים.

תסקירי שירות המבחן

4. נאשם 2- בן 22, ממוצא בדואי, תושב רמלה, סיים 12 שנות לימודים במסלול בגרות מלאה בכיתת מדעים וטכנולוגיה. בן למשפחה נורמטיבית ותלמיד מצטיין. לנאשם הרשעה קודמת בעבירת גניבה משנת 2021. בהתייחסו לעבירה, מקבל אחריות מלאה על מעשיו ומביע צער וחרטה על התנהלותו באירוע. לדבריו, התאהב באחות המתלון ורצה להנשא לה, משפחתה התנגדה לנישואיהם, התנכלה לו ופגעה בו, תוך איומים והקנטות כדי להרחיקו ממנה. הנאשם התקשה להכיל את הפגיעות וחש מושפל ופעל מתוך כעס ונקמנות עד כדי אובדן שיקול דעתו. הנאשם עצור מאז האירוע, התנהלותו בבית המעצר תקינה.

להתרשמות שירות המבחן, מדובר בבחור צעיר המצוי בשלבים ראשוניים של גיבוש זהותו הבוגרת, פעל באימפולסיביות, תוך קושי בוויסות דחפיו וללא חשיבה על השלכות מעשיו. עוד מתקשה במצבי דחייה והצבת גבול עד כדי בחירה בתגובה קיצונית. מאידך, לנאשם גורמי תמיכה משמעותיים ויכולות אישיות גבוהות, מגלה אמפתיה לנזק שגרם לסביבתו ולאחרים, ולפחד שגרם לנערה שאהב. ניכר כי מבין היום שפעל באופן ילדותי, ללא הפעלת שיקול דעת ומבטא מוטיבציה להשתלב במסגרת טיפולית התואמת את צרכיו. להערכת שירות המבחן רמת הסיכון הנשקף ממנו להישנות התנהגות אלימה בינונית, כשלהליך המשפטי אפקט מרתיע. בשקלול הנתונים, נוכח חומרת העבירות והערכת הסיכון, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, עם זאת ממליץ לשלבו בטיפול במסגרת שב"ס, כשלהערכתו ללא שילובו בטיפול, קיים סיכון ממשי להתנהגות פורצת גבולות מצדו בעתיד.

5. נאשם 3- אחיו הצעיר, בן 20. טרם מעצרו עבד בעסק המשפחתי של אביו בתחום האלומיניום, למד 11 שנות לימוד ונשר מבית הספר על רקע קשיים לימודיים. הנאשם ללא עבר פלילי, אינו משתמש בסמים. בהתייחס לעבירות, מודה באופן חלקי בביצוע, לדבריו לא מדובר בסכסוך משפחות אלא בויכוח בין אחיו למתלון, ביום האירוע נענה לבקשת אחיו לבוא ביחד עם אביו לפגוש במתלון אך לא ידע שבכוונת אחיו לפגוע בו, מאשר כי נהג ברכב. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור דל וסגור, החש תחושת מחויבות למשפחתו ולשמירה על כבודה. עוד נראה כי מתקשה להציב לו ולאחרים גבולות ולהתמודד במצבי מצוקה, ומתקשה לערוך בחינה מעמיקה של דפוסי התנהגותו המכשילים. לאור האמור, המליץ שירות המבחן לגזור עליו עונש מוחשי, אשר יהווה אלמנט מרתיע ומציב גבולות.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד שירי, עמדה על חומרת מעשי הנאשמים ופגיעתם המשמעותית בערכים מוגנים של הגנה על חיי אדם, שלמות הגוף, נפשו ורכושו של אדם עד כפסע מאובדן חיים. עוד הדגישה כי מדובר במעשה מתוכנן לפגיעה במתלון, פרי קשר בין הנאשמים ואת נסיבותיו החמורות: ירי במהלך נסיעה מהירה בנתיב נסיעה מרכזי, ריבוי היריות וכיוון לעבר המתלון ופוטנציאל הנזק הגבוה למתלון, אחותו והמשתמשים בדרך. עוד הפנתה להצהרת אמו של המתלון (ע/1) ולטראומה הקשה שחוו כל בני המשפחה. לעניין הסכם הסולחה שהוצג ע"י ב"כ הנאשם, סבורה שאין ליתן לו משקל רב, מדובר בהסכם שנחתם מספר ימים עובר לדיון ולא ברור טיבו. באשר לעונשו של נאשם 2 שהוא המבצע העיקרי, שהצטייד בכלי הנשק וירה לעבר המתלון, מבקשת המאשימה לקבוע מתחם עונש הנע בין 6-10 שנות מאסר. לגבי נאשם 3, הנאשם הורשע בעבירת סיוע אך חלקו משמעותי, הוא נהג ברכב ונצמד לרכב המתלון כדי לאפשר לאחיו לירות מטווח קרוב ברכב המתלון, על כן עתרה למתחם עונש שנע בין 3-5 שנות מאסר, עוד סבורה שעונשו הקל של האב שהורשע בעבירת קשירת קשר לבדה אינו יכול להשליך על רמת הענישה של הנאשמים. המאשימה הפנתה לפסיקה נוהגת במקרים דומים, שבהם נקבע מתחם ענישה שנע בין 5-8 שנות מאסר. בכל הקשור לנאשמים עצמם, ציינה כי נטלו אחריות על מעשיהם וחסכו את עדות המתלון אך תסקיריהם אינם באים בהמלצה טיפולית. לפיכך, ביקשה למקם עונשם בחלקו העליון של השליש התחתון של המתחם, לצד ענישה נלווית הכוללת פיצויים למתלון וחילוט רכבם.

ע/1- בהצהרת אמו של המתלון, עומדת על חומרת המעשה ועל הסיכון שנגרם לבנה בזמן שנסע עם בתה הקטינה. המסמך נכתב עובר להסכם הסולחה אך לטענת המאשימה, האם לא חוזרת מדבריה.

7. ב"כ הנאשמים, עו"ד ו.כבוב, לא המעיט מחומרת המעשה אך סבור שאינו ברף חמור, לדבריו לא נגרמה כל פגיעה בגוף או בנפש, הנאשם ירה באקדח שאינו אוטומטי ואינו מדויק. עוד הציג הסכם סולחה (נ/1) שנחתם ביום 20.11.22 בין המשפחות על הפסקת היריבות ביניהן וביקש ליתן לו משקל. ב"כ הנאשמים סבור כי יש לגזור את עונשם בהתאמה לעונשו של אביהם וכי אין להמעיט בחלקו. עוד הדגיש את גילם הצעיר, הודאתם וחרטתם על מעשיהם ואת פציעתו של נאשם 2 לפני כשנתיים מירי שנורה לעברו (הוגש מסמך רפואי, נ/2). ב"כ הנאשמים סבור שהמתחמים אליהם עותרת המאשימה גבוהים ובלתי מידתיים והציג פסיקה אשר בה נגזרו על נאשמים שלדבריו הורשעו בנסיבות דומות עונשים מתונים יותר, על בסיסה עותר לקבוע בעניין נאשם 2 מתחם שנע בין 18-36 חודשי מאסר ובעניין נאשם 3, מתחם עונש שנע בין 9-24 חודשי מאסר ולמקמם בתחתיתם.

8. עוד שמעתי את אמם של הנאשמים שהביעה צער רב על מעשי בניה, הסבירה כי הם משפחה שומרת חוק וסבורה שמדובר במעשה שנעשה בלי מחשבה וללא שיקול דעת.

9. נאשם 2 סיפר כי למד במגמת מדעים ונשלח לחו"ל מטעם המדינה. הנאשם הבהיר כי מבין את חומרת מעשיו, וכי נעשו בתגובה להתנכלויות שספג, על כן מבקש להתחשב בו ולאפשר לו להשתקם; נאשם 3 הביע חרטה וצער על מעשיו וביקש אף הוא להתחשב בו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם - כללי

10. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

11. מעשיהם של הנאשמים קשים, חמורים ומסוכנים. מדובר במעשים שפגעו פגיעה ממשית בערכים חברתיים מוגנים של שלום הציבור ובטחונו, שלומו של המתלונן, קדושת חיי אדם ותחושת הביטחון של הציבור. על רקע כעסו של נאשם 2 בשל סירוב אחות המתלונן להיענות לחיזוריו, גמלה בליבם של הנאשמים החלטה לפגוע בו באמצעות ירי לעבר רכבו בזמן נסיעה. נאשם 2 ביצע את הירי לעבר רכבו, במהלך נסיעה מהירה בכביש 6 באופן שגרם לסיכון ממשי לשלומם הפיזי של המתלונן ואחותו הצעירה שישה לצדו וכן לשלומם של משתמשי הדרך. אך בנס לא נגרמה פגיעה לגוף או בנפש.

8. עבירות האלימות ההולכות ופושות במגזר הערבי, כמו גם בחברה הישראלית כולה, הינן רעה חולה שיש למגרה ביד קשה. באירועים אלה נעשה לא אחת שימוש באקדחים ובנשק חם אחר לסוגיו, ככלי לפתרון סכסוכים, העלול להביא לפציעות חמורות ואף לאובדן חיים. בית המשפט העליון עמד על כך בהחלטות רבות, באחרונה שמביניהן, ע"פ 1275/22 פלוני נ' מדינת ישראל, שניתנה לפני מספר ימים (30.11.2022) נאמר כדלקמן:

"השימוש בנשק חם ככלי לפתרון סכסוכים הפך זה מכבר למכת מדינה. מידי יום אנו נחשפים למציאות קשה של זמינות נשק בלתי חוקי ולאירועים חוזרים ונשנים בהם נעשה בו שימוש כאמצעי ליישוב סכסוכים. חומרתן היתירה של עבירות אלה, פגיעתן הקשה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה, זכו להתייחסות נרחבת בפסיקת בית משפט זה (ע"פ 579/22 מדינת ישראל נ' טחאינה, פסקה 15 [פורסם בנבו] (13.6.2022); ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11 [פורסם בנבו] (29.3.2022)). מדובר בתופעה המאיימת על הסדר הציבורי, על ביטחונם האישי של אזרחי המדינה ועל חוסנה של החברה. זו מחייבת צעדי אכיפה בלתי מתפשרים וניהול מאבק נחוש במחולליה. גם בית המשפט נדרש לתרום את חלקו למאבק זה, על-ידי החמרת הענישה ומתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעה בעת גזירת הדין (ע"פ 3169/21 מדינת ישראל נ' אגבאריה, פסקה 6 [פורסם בנבו] (21.6.2021))."

12. נאשם 2 הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי חלופת סעיף 329(א)(2) לחוק, החומרה שמייחס המחוקק למעשים שכוונתם לפגוע פגיעה חמורה באדם משתקפת בקביעתו, כי די בניסיון לפגוע, באמצעות

נשק, פגיעה חמורה באחר, ללא שתיגרם בפועל תוצאה של חבלה חמורה, על מנת שתושלם העבירה. דינה לעניין העונש כדין העבירה המושלמת, ולצדה עונש חמור של 20 שנות מאסר.

יפים לענייננו דברי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 7528/13 אלטאראש נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.5.2014), בהתייחסו לעבירה הנדונה:

"להבדיל מעבירת ניסיון רגילה (לפי סעיף 25 לחוק העונשין) שהיא אינה ביצוע מושלם של היסוד העובדתי של עבירה פלונית, סעיף 329(א)(2) לחוק קובע בעצמו כי עצם הניסיון לפגוע באדם באמצעים המצוינים בסעיף מהווה עבירה מושלמת. זאת ללא צורך בתוצאת פגיעה או בנזק... משכך, העובדה שהמעשה האסור הוא עצם הניסיון אינה כשלעצמה שיקול מחייב לקולה".

13. עוד הורשע בעבירה של נשיאת נשק חם טעון והובלתו למטרת שימוש בו לפגיעה באחר.

על תופעת החזקת נשק בלתי חוקי והקלות הבלתי נסבלת של השימוש בו, נאמרו הדברים הבאים:

"רבות נאמר ונכתב על הרעה החולה הפוקדת את מקומותינו ומותירה חלל והרס, היא התופעה של שימוש בנשק חם ברחובה של עיר, גם בשל סכסוכים בעניינים של מה בכך. בית משפט זה חזר והתריע מפני התפשטות התופעה, וקבע באופן ברור כי להילחם בה ולמגרר באופן נחרץ ביותר. דמם של אלו אשר קיפדו את פתיל חייהם, בכללם עוברי אורח תמימים, זועק מן האדמה. אין מנוס מהטלת עונש מאסר של ממש בנסיבות אלו, גם אם מדובר באנשים נורמטיביים ללא עבר פלילי מכביד" (ע"פ 32/14 עמאש נ' מדינת ישראל (מיום 17.9.2015).

14. בענייננו, יש במעשיהם של הנאשמים פנים רבים של חומרה:

המעשים בוצעו לאחר תכנון והכנה, פרי תכנית מוקדמת אותה טוו ביחד עם אביהם במסגרת הקשר ביניהם. לצורך כך הצטייד נאשם 2 באקדח, שלושת הנאשמים עקבו ברכב אחרי רכב המתלונן עד שמצאו שעת כושר להיצמד לרכב ולבצע ירי מטווח קצר;

הרקע לביצוע המעשים הוא סכסוך-זוטא בין נאשם 2 למשפחת המתלונן. נאשם 2 רקם, ביחד עם אביו ואחיו תכנית נקם, לפגוע פגיעה חמורה במתלונן, שכל חטאו הוא בהתנגדות משפחתו לנישואי נאשם 2 לאחותו. הנאשם אף הודה בתסקירו כי ביקש לפגוע במתלונן על רקע תחושות השפלה כעס ומתוך רצון לנקום בו;

נסיבות מעשי הנאשמים חמורות וקשות, במהלך נסיעה מהירה נצמד נאשם 3, שנהג ברכב, לרכב המתלונן כדי להקל על אחיו לבצע ירי מדויק ומטווח קצר; נאשם 2 ירה חמש יריות, ובסיוע אחיו עשה כל שביכולתו כדי להגשים את תכניתו, אין נפקא מינה נוכח נסיבות הירי והמרחק הקצר ממושא הירי, אם בוצע באקדח או בכלי נשק אחר. בכל אלו יש כדי ללמד כי התקיימה בהם הכוונה המיוחדת לפגוע פגיעה קשה במתלונן. יד המקרה, ולא התנהגות מי מהנאשמים, היא

שמנעה את התממשות הנזק;

חומרה יתרה יש לייחס לביצוע הירי לעבר מכונית נוסעת; מיקום הירי, כביש בין עירוני עמוס וצפוף; ומועדו, שעת בוקר שבה יוצאים אנשים אל עבודתם. הסיכון הנובע ממעשיהם כפול ומכופל, מאחר "שמתקיים בעניינו צירוף חמור במיוחד של ירי לעבר אחרים ושל סיכון חיי הנוסעים בכלי רכב, שהרי הסיכון הוא סיכון משולב, הן של הירי עצמו, הן של ההתרחסות תאונת דרכים כתוצאה מהירי" (ע"פ 4800/11 מגיס נ' מדינת ישראל פסקה 18 (31.1.2013)).

נראה כי לפני הנאשמים לא ניצב כל קושי לעקוב אחרי המתלון ולפעול כנגדו במועד שייבחרו, **בחירתם להוציא לפועל את תכניתם בשעת בוקר מוקדמת ועמוסה, בעורק תעבורה ראשי, מלמדת על כוונתם הברורה לפגוע במתלון ויהי מה**, בין אם יפגע מפגיעה ישירה בו ובין אם כתוצאה מהירי, יאבד, חלילה, שליטה על רכבו, יתהפך או יפגע בכלי רכב האחרים. **עוד נלמד ממנה על יחסם האדיש והמקומם כלפי חיי אדם**, הנאשמים היו מודעים היטב לסיכון הרב הכרוך בביצוע ירי לעבר רכב, בכביש מרובה תנועת רכבים, לאפשרות שעוברי דרך תמימים ייקלעו לקו האש, לפגיעה האפשרית באחות המתלון שישבה לצידו ובעיקר לאפשרות שהפגיעה במתלון ורכבו תגרום לתאונת דרכים שתוצאותיה עלולות להיות קשות וחמורות. ועל אף זאת, הוציאו את תכניתם לפועל ללא ניד עפעף;

אך במזל הצליח המתלון למלט את עצמו ואת אחותו שישבה לצדו ללא פגע. רכבו אמנם ניזוק וסטה מנתיבו לעבר שול הכביש אך לא פגע בכלי רכב אחרים. ואולם פוטנציאל הנזק מהתנהלות הנאשמים חמור עד מאד. המזל ששיחק למתלון אין בו כדי להקהות מממדי החומרה בהתנהלותם;

הנאשם המרכזי הוא נאשם 2, הוא הרוח החיה מאחורי האירועים, יוזם האירוע ומבצע הירי. הנאשם נשא נשק בלתי חוקי טעון בתחמושת ומוכן לירי ועשה בו שימוש פסול במטרה לפגוע במתלון. עם זאת, **אין בכך כדי להמעיט מחומרת מעשיו של נאשם 3** ובתרומתם לביצוע המעשים הפסולים, **מדובר במעשי סיוע משמעותיים**. הנאשם נהג ברכב, נצמד לרכב המתלון כדי לאפשר את הירי ולאחריו נמלט מהמקום. מעשיו נועדו להקל עליו את ביצוע הירי, נהיגתו ברכב, נוכחותו, כמו גם נוכחות האב ברכב, חיזקה את ידיו של אחיו, מעשיו הגדילו את סיכויי הגשמת התכנית העבריינית.

15. על יסוד נסיבות מעשי **נאשם 2** מצאתי לקבוע כי פגיעתו בערכים המוגנים היא **ברף גבוה**. בהקשר זה נתתי דעתי לתכנית העבריינית, לרקע למעשים, לכך שנשא אקדח טעון במטרה לפגוע במתלון, לנסיבות הירי, לנזק ולפוטנציאל הנזק הרב של מעשיו. נוכח מעשיו של **נאשם 3**, חלקו ותרומתו, ראיתי לקבוע כי פגיעתו בערכים המוגנים היא **ברף בינוני**.

16. **מהו העונש הראוי שיש לגזור בנסיבות מעשי הנאשם 2, שהורשע בניסיון מתוכנן לחבלה בכוונה מחמירה תוך כדי נשיאת נשק שלא כדין וירי ממנו?** בהתייחס למדיניות הענישה הנוהגת אומר, כי הפסיקה מורה כי שיקולי הרתעה וגמול מחייבים ענישה מכבידה ומרתיעה בעבירות אלימות קשות ובעבירות נשק. הפסיקה אינה מקלה גם עם נאשמים צעירים שזו להם הסתבכותם הראשונה עם החוק, ומבכרת את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות במקרי שיקום. עוד יצוין בהקשר זה, כי חרף

העדרו של מדרג ענישתי בסעיף 329 לחוק, בין מקרים שבהם בוצעה פגיעה לבין מקרים שמדובר בניסיון פגיעה, ניתן לכך ביטוי מסוים במדיניות הענישה, כשבמקרים שבהם בוצעה פגיעה בקורבן, נגזרו על מבצעים עונשים חמורים יותר. להלן אסקור פסיקה המשקפת את מדיניות הענישה הנוהגת באירוע חבלה בכוונה מחמירה ללא פגיעה פיזית:

ע"פ 780/16 **שושה נ' מדינת ישראל** (20.2.2017), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק. על רקע סכסוך קודם עם משפחת המתלונן שכלל אירוע ירי, מספר חודשים עובר למעשיו, ופציעת אביו ואחיו, הגיע לבית המתלונן כשהוא אווז באקדח בשעה שהגיעו למקום המתלונן, אשתו וילדיו. הנאשם ירה לעבר המתלונן שבע יריות ממרחק קצר, המתלונן ומשפחתו הסתתרו ויצאו ללא פגע. נקבע מתחם ענישה שנע בין 4-7 שנות מאסר, הנאשם צעיר, ללא עבר, נדון למאסר בן 5 שנים;

ע"פ 6022/10 **שלעאטה נ' מדינת ישראל** (19.3.2012) - שם, במקרה המזכיר את הרקע למעשים שבפנינו, המערער ביקש לשאת קטינה שסירבה להצעתו. הנאשם הורשע בשני אירועי ירי, בראשון ירה לעבר רכבו של אחי הקטינה, כשהוא עומד על מדרכה, מספר רב של יריות, חלקן פגעו ברכב; במקרה נוסף, על רקע סכסוך אחר, ירה באוויר לעבר רכב ופגע בו במספר מקומות. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בין היתר בעבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק, על הנאשם הושתו 53 חודשי מאסר, הכוללים הפעלת תנאי בן 3 חודשים. ערעורו נדחה;

ע"פ 6496/21, 6531/21 **באסל ומוחמד ריאן נ' מדינת ישראל** (20.12.2021) - המערערים הורשעו על יסוד הודאתם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק, ירי מנשק חם, איומים ונהיגה בזמן פסילה. על רקע סכסוך משפחות, החליטו השניים ואחרים לפגוע בבני המשפחה היריבה, בין היתר נורתה לעברם ירייה בודדת במטרה להפחידם. בהמשך הבחינו באחר, בן המשפחה היריבה, נוסע ברכבו, החלו לנסוע אחריו, ובעודו נוהג, ירו שניים מהאחרים ברכבו בכוונה לגרום לו חבלה חמורה, כשבאסל נוהג ברכב. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 3-6 שנים וגזר עליהם, תוך התחשבות בהודאתם ועברם הקל, מאסר בן 4 שנים (כנגד באסל הופעל תנאי בן 3 חודשים במצטבר). בית המשפט העליון דחה את ערעוריהם, קבע שבמעשיהם, הגם שלא הם שביצעו את הירי, טמונה חומרה של ממש, וכי עונשיהם נמצאים בהלימה לחומרת מעשיהם ולרף הענישה הנוהג. עוד נתן דעתו להסכם הסולחה שנכרת בין הצדדים אך קבע שאין בו כדי להוות תחליף ענישה;

ע"פ 768/13 **נאסר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014), נדחה ערעורו של נאשם שנדון ל-7 שנות מאסר בגין עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, קשירת קשר ונשיאת נשק, לאחר שניסה לירות באדם אך נתקל במעצור בנשקו, המשיך לרדוף אחריו והצליח לירות לעברו אך לא פגע בו. בית המשפט העליון קבע כי העונש הולם את חומרת המעשים, עוד לא מצא ליתן משקל להסכם הסולחה שנחתם בין הצדדים, בסוברו כי אין מאחוריו ממש;

ע"פ 2847/16 **בילאל רשיד נ' מדינת ישראל** (9.3.2017) - במקרה זה הורשע הנאשם בביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק, בכך, שעל רקע סכסוך, הגיע לביתו של אביו, חמוש בפגז זיקוקין, אקדח ותחמושת, השליך את הפגז וירה מספר יריות באוויר. בהמשך, ניסה להכנס לבית המשפחה אך נהדף לאחור, כשהוא יורה לעבר

אביו ואחיו אך לא מצליח לפגוע בהם. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, הושתו עליו 4 שנות מאסר. בית המשפט העליון עמד על חומרת מעשיו והגם שייחס חשיבות להסכם הסולחה שנחתם בין הצדדים, דחה את הערעור;

ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' יונס סובח ואח'**, במקרה זה, החמור שמשלנו, הורשעו שלושה בני משפחה בביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, ועבירות נשק, על רקע סכסוך בין משפחתם למשפחת המתלוננים. הנאשמים הצטיידו באקדחים וירו לעבר המתלוננים, בני המשפחה היריבה, יריות שפגעו בבטנו של האחד ורכו של האחר. בגין מעשים אלו נגזרו על הנאשמים מאסרים הנעים בין 24-50 חודשי מאסר, לפי חלקם. ערעור המדינה התקבל, בית המשפט העליון קבע כי חומרת מעשיהם מתעצמת נוכח התכנון שקדם לאירועים, הצטיידות בנשק מראש ובכך שארבו למתלוננים. עוד נקבע, כי אין בקיומה של "סולחה" בין בני המשפחות כדי להצדיק הקלה ממשית בעונשיהם. לנוכח מכלול שיקולים אלו, מצא בית המשפט להחמיר בעונשם, כך שנאשם 1 ירצה 6 שנות מאסר תחת 50 חודשי מאסר שנגזרו עליו, נאשם 2 ירצה 5 שנים תחת 42 חודשי מאסר ונאשם 3, שחלקו קטן יותר, ירצה 3.5 שנות מאסר תחת השנתיים שהוטלו עליו;

בת"פ (מח-חי') **33458-08-14 מדינת ישראל נ' שעבי** (5.4.2017), נדון נאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק ואיומים, בכך שעל רקע סכסוך קודם, הגיע עם שני חבריו, כשהוא מחזיק באקדח, לאזור בית מגוריו של המתלונן, איים על המתלונן וירה לעברו שתי יריות שלא פגעו, כשבעקבות תקלה בנשק נמנע המשך הירי. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 4-7 שנות מאסר, לנאשם שתי הרשעות בעבירות אלימות, נדון למאסר בן 50 חודשים.

17. נשיאת הנשק לבדה, במיוחד במקום שבו נעשה בו שימוש לפגיעה באחר, מצדיקה הטלת מאסר בפועל ממושך. רף הענישה בעבירות אלו מצוי במגמת החמרה עקבית ומתמשכת, כך בע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** נקבע במקרה של נשיאת אקדח ברכב, מתחם ענישה ראוי שנע בין 30-42 חודשי מאסר. על הנאשם, תושב האזור, נגזרו 28 חודשי מאסר חלף עונש מאסר בן 18 חודשים.

הנאשמים הורשעו גם בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, בגינה נדון אביהם, נאשם 1, למאסר בן 7 חודשי מאסר, לא מצאתי שיש לגזור עליהם עונש נוסף בגינה, כשלתכנון המעשה בצוותא ינתן ביטוי בגזירת העונש הכולל.

18. המאשימה הפנתה ובצדק, לת"פ (מח-ת"א) 45191-09-14 **מדינת ישראל נ' אנבריה ואח'**, שם נדונו שלושה נאשמים, בין היתר בעבירה של חבלה בכוונה המחמירה. השלושה קשרו קשר לפעול נגד אדם שסירב לשלם את חובו, בכך שנסעו אחרי רכבו בכביש 6, רכובים על קטנוע, כשאחד מהם יורה לעבר הרכב ופוגע בו באזורים שונים. בעקבות הירי שילם הקורבן את חובו לבעלי החוב. הנאשמים נדונו במסגרת הסדר טיעון לעונשי מאסר לתקופות שונות: נאשם 1, בעל עבר הכולל סחיטה באיומים, למאסר בן 8 שנים, נאשם 2 למאסר בן 6 שנים, ונאשם 3 שחלקו התמצה בהעמדת רכבו לטובת הנאשמים, למאסר בן שנתיים, נסיבות הפסיקה הנוספת שהוגשה שונות מהמקרה שבפנינו. עיינתי באסופת הפסיקה שהגישה ההגנה אך לא מצאתי לגזור ממנה גזירה שווה. בחלקה מדובר בענישה פרי הסדר טיעון ובהרשעה בעבירה קלה יותר של חבלה חמורה (סעיף 333 וסעיף 335(א)(1) לחוק). בע"פ 7850/21 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (9.6.2022) נדון עמוד 8

נאשם שהורשע בחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק בכך שירה לעבר המתלונן שנסע ברכבו באמצעות אקדח, שלוש יריות, אחת פגעה ברכו, לעונש מאסר מתון בן 57 חודשי מאסר (הכולל הפעלת תנאי), ערעורו נדחה.

רמת הענישה אליה עותרת ההגנה, מתחם שנע בין 18-36 חודשי מאסר, אינה מתיישבת עם מדיניות הענישה הנוהגת במעשים של ירי בכוונה לחבלה מחמירה והולמים יותר מקרים שבהם הורשעו נאשמים בנשיאת נשק וירי באוויר באזור מגורים (ראו לדוגמא ע"פ 3169/21 **מדינת ישראל נ' אנבריה ואח'** (21.6.2021) נשיאת נשק וירי באוויר לעבר בית המתלונן, הוחמר עונשם מ-24 חודשי מאסר ל-36 חודשים; ע"פ 1059/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.04.2021)- נאשם שהורשע בהחזקת אקדח גנוב וירי מספר יריות לעבר קטין עמו היה מסוכסך, נדון למאסר בן 42 חודשים, ערעורו נדחה; ע"פ 8322/21 **דחלה נ' מדינת ישראל** (13.4.22) דחה בית המשפט העליון את ערעור המערער שנדון למאסר בן 36 חודשים, צעיר ללא עבר, אשר ירה באקדח בסמוך לבתי מגורים על רקע סכסוך. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 34-54 חודשים).

לא מצאתי לקבל את טענתו הנוספת של ב"כ הנאשמים, לפיה יש ליתן משקל נכבד בקביעת מתחם העונש, לעונשו של נאשם 1. נאשם 1 הורשע בעבירת קשירת קשר בלבד, לא יוחסה לו שותפות בעבירת הנשק והאלימות. חלקו התמצה בשלב שקדם לביצוע העבירה ועל כן נדון למאסר מתון בן 7 חודשי מאסר.

19. קביעת מתחם העונש ההולם בתיק שלפנינו:

נאשם 2- בהינתן נסיבות מעשיו, מדיניות הענישה הנוהגת ופגיעתו המשמעותית בערכים המוגנים, **אני קובעת מתחם ענישה שנע בין 4-8 שנות מאסר** וענישה נלווית;

נאשם 3- שהורשע בסיוע למעשים ברף גבוה, **נקבע מתחם ענישה שנע בין 2-5 שנות מאסר**.

20. באשר לנסיבות הנאשמים - הנאשמים נתונים במעצר, לראשונה בחייהם, מזה כשנה. נאשם 2 יליד 2000, בעברו הרשעה בעבירת גניבה, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הנאשם שיתף את שירות המבחן בכך שסירוב משפחת הנערה שאהב לבקשתו להינשא לה הותירו בו תחושות השפלה וכעס שהתקשה להכיל, דברים דומים אמר גם במעמד הדין. לטענתו, בני משפחתה התנכלו לו, בשנת 2020 נפגע מירי בגפיו התחתונות (נ/1), שבוצע ככל הנראה על רקע דומה. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. החלטתו לתכנן תכנית עם אביו ואחיו כדי לפגוע במתלונן מלמדת על דפוסי התנהגות אלימים וקושי בשליטה בכעסים. יש להצטער על כך שהשניים, אף הם לכאורה נורמטיביים, שיכלו להניא אותו ממעשיו, בחרו לשתף איתו פעולה ונגררו אחריו.

נאשם 3, יליד 2002, ללא עבר, בתסקירו צמצם בחלקו, שירות המבחן התרשם מאדם צעיר סגור ודל שלא גילה תובנה מלאה לחומרת מעשיו ובא בהמלצה לגזור עליו עונש מוחשי.

21. ההגנה מבקשת ליתן משקל ל'הסכם פיוס', שנחתם ביום 20.11.22, ומטרתו לשים קץ לסכסוך בין

המשפחות. יש לברך את הצדדים שעשו מאמץ לקדם הסכמה ביניהם בתיווך נכבדים מהעדה הבדואית (על חשיבותה של הסולחה כאמצעי להשכנת שלום בין הצדדים הניצים, ראו למשל: ע"פ 5998/15 **עקול נ' מדינת ישראל** (27.6.2019); ע"פ 6340/15 **זחאיקה נ' מדינת ישראל**, פסקה 10, 6.2.2012). עיינתי במסמך נ/1 ומצאתי ליתן לו משקל מוגבל במסגרת נסיבותיו של תיק זה, וזאת בשים לב לכך שנחתם יום לפני מועד הטיעונים לעונש ולא ברור טיבו ורצינותו. עוד אין בסולחה הנטענת בין הצדדים כדי להפחית מחשיבות דברים שכתבה אם המתלון בתצהירה.

22. בבואי לקבוע את עונשם של הנאשמים בגדרי מתחם הענישה, מצאתי למקמם בחלק התחתון של מתחם הענישה. בהקשר זה ניתן משקל של ממש לטעמים המפורטים לעיל ובראשם, גילם הצעיר, הודאתם ומעצרם ממושך ומשקל מסוים להסכם הסולחה שהוצג. עוד אטיל עליהם ענישה נלווית, לרבות פיצוי למתלון.

23. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 2:

- א. מאסר בפועל בן 52 חודשים החל מיום מעצרו 23.1.22 ועד היום.
- ב. 8 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון, וזאת מיום שחרורו.
- ד. קנס בסך 2500 ₪ או 21 ימי מאסר. הקנס ישולם עד 1.4.23.
- ה. פיצוי למתלון בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.1.23 ויועבר אליו בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

נאשם 3:

- א. מאסר בפועל בן 28 חודשים החל מיום מעצרו 23.1.22 ועד היום.
- ז. 8 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או נשק מסוג פשע.

ח. 4 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון, וזאת מיום שחרורו.

ט. קנס בסך 1,500 ₪ או 21 ימי מאסר. הקנס ישולם עד ליום 1.4.23.

י. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.1.23.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ג, 12 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.